

Trevar sig fram på okänd mark

Christina Jutterström är en välmeriterad tungviktare i svensk mediehistoria. Hon har haft flera av de tyngsta chefsjobben inom media i Sverige. Dagens Nyheter, Expressen och Sveriges Television har varit topparna i karriären. Nu när hon lämnat det aktiva arbetslivet bakom sig trevar hon sig fram på för henne jungfruliga marker.

Foto: Rickard Eriksson

Christina Jutterström har alltid sporrats av att anta nya utmaningar. Ända sedan hon på allvar kom ut i medievärlden har hon många gånger fått vänja sig vid att vara båda yngsta chef och första kvinnliga chef. När hon växte upp gick hon i söndagsskola hela tio år och var både döpt och konfirmerad. Men när hon gick ut i arbetslivet i början av det omvälvande 1960-talet begärde hon samtidigt utträde ur Svenska kyrkan.

– Den tiden pågick en intensiv debatt om tro och vetande i Sverige. Herbert Tingsten, chefredaktör på Dagens Nyheter och Ingemar Hedenius, filosofiprofessor, båda ateister, var de tongivande i debatten. Jag tyckte då att kyrkan gjorde ett blekt intryck i den debatten, samtidigt var jag på väg in i mitt intressanta yrkesliv. Det gjorde att jag lämnade kyrkan bakom mig och de religiösa frågorna kom nu i bakgrunden under flera decennier. Men att jag lämnade kyrkan innebar inte att jag lämnade kyrkorummet utan återvände ibland för konserter eller för en stunds eftertanke.

Christinas far växte upp som statarbarn men gjorde en veritabel klassresa och blev Sveriges yngste kriminalkommissarie. Han var en sträng pappa och hans värderingar om att vara duktig och stark präglade dottern tidigt. Ett duktighetsok hängdes på hennes axlar som hon fortfarande har problem med att helt frigöra sig ifrån. I den processen fanns inte mycket plats för Gud och den tro hon ändå hade med sig ut i livet. De stora krävande chefsuppgifterna och en växande familj gav inte mycket utrymme för annat.

Så rullade livet på fram till 1988. Christina Jutterström var en effektiv och tuff yrkeskvinna, och förärades epitet som ”Järnlady” och ”majorskan”, epitet som hon i och för sig själv inte känner igen sig i. Hon närmade sig de 50 och ställdes nu inför något som skulle innebära en stor förändring i hennes tillvaro.

– Min man Ingemar Odlander, som jobbade på Rapport på TV, blev erbjuden ett jobb i Washington. Nu ställde han mig inför ett ultimatum att antingen följa med dit eller flytta till en bondgård på landet. Mitt besked till honom var att jag var inne i ett stort förändringsarbete på DN och inte hade någon möjlighet att följa med honom till USA. Det blev då så att han tackade nej till USA, men tanken på en bondgård släppte han inte lika lätt. Han tittade på en hel del gårdar runt om i Södermanland och ibland fick han mig med.

Då helt plötsligt hittade de den – Drömgården! Bjursätters Gård, utanför Malmköping. Utöver sina krävande jobb blev journalistparet Jutterström-Odlander nu också bönder. Det stod inte på förrän de hade 100 köttdjur, grisar, höns och hästar. Samtidigt som de blev tvungna att lära sig vanliga bondsysslor som att ge djuren mat, mocka och köra traktor, fick de också en helt ny vänkrets.

– Flera av våra nyblivna vänner var med i kyrkokören och det blev naturligt för mig att gå på konserter i kyrkan. Jag började erövra kyrkorummet mer och mer och inledde en upptäcktsresa in i den kristna tron som nu har pågått i över tio år. Den ekonomiska krisen på 90-talet påverkade min väg mot kyrkan. Jag hade alltid trott på solidaritet som en grund i samhällsbyggandet, men nu såg jag att krisen gick ut över de svaga. Det gjorde att jag tappade lite av tron på politikerna och kände behov att göra en insats för de som drabbats av krisen.

Efter att ha stått utanför kyrkan i närmare 40 år väcktes en tanke hos Christina att kanske bli medlem igen. Hon besökte kyrkoherden och frågade så småningom om han hade något papper hon kunde fylla i för att bli medlem. Han blev alldeles ställd av frågan. Så småningom lyckades han lösa saken och ansökan fylldes i. Men ingen av hennes vänner och kollegor utanför kyrkor kommenterade att hon nu ”kommit ut” som kristen. I kyrkan möttes hon också av passivitet.

– Som gammal chef insåg jag att jag måste ta ett eget initiativ och föreslog församlingsassistenten att vi skulle starta en bibelstudiegrupp. I fyra års tid har vi nu träffats en grupp på ca 10 personer, läst bibeln och samtalet omkring någon aktuell kristen bok. Jag brukar beskriva min andliga resa som en långsam process. Ingela Agardh, en annan TV-personlighet, som inte finns ibland oss längre, har beskrivit sin upplevelse av tro som att ’plötsligt flyttade Jesus in’! Jag kan inte beskriva det på samma sätt, men jag är på väg in i en relation med Gud, där jag ber, samtalar och har ett visst mått av dialog.

Kortfakta om Christina Jutterström

Född var och när: I Stockholm 1940, uppvuxen i Uppsala

Familj: Maken Ingemar Odlander, två egna barn och två bonusbarn, åtta barnbarn

Aktuell med: Boken "Uppfostrad av män", som handlar om Christinas liv. En del av Europas moderna historia, berättad av en som själv var med.

Brinner för: Att kyrkan ska ägna större resurser åt diakonin

Fritidsintressen: Läsning, ridning, tennis, barnbarn

Stark sida: Kreativ, med en stark drivkraft

Svag sida: Vill ofta gå för fort fram med förändringar

Dold talang: Kan mocka i ladugård och köra traktor